

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Krakowie

LKR – 4101-021-02/2014

P/14/083

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/14/083 – Ochrona zasobów w muzeach samorządowych ¹
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Krakowie
Kontrolerzy	1. Maria Chryczyk, doradca ekonomiczny, upoważnienie do kontroli nr 92116 z 31 lipca 2014 r. 2. Andrzej Lis, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 92115 z 31 lipca 2014 r. (dowód: akta kontroli str. 1-4)
Jednostka kontrolowana	Muzeum Ziemi Koszyckiej im. Stanisława Boducha w Koszycach (<i>Muzeum</i>)
Kierownik jednostki kontrolowanej	Stanisław Szymański, Dyrektor (dowód: akta kontroli str. 5)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości², działalność Muzeum Ziemi Koszyckiej im. Stanisława Boducha w Koszycach w zakresie ochrony posiadanych zasobów.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Muzeum prawidłowo gromadziło i ewidencjonowało zbiory muzealne. Zabytki przechowywano w sposób zapewniający im właściwy stan i bezpieczeństwo. Zakres zastosowanych zabezpieczeń technicznych zbiorów muzealnych był odpowiedni do potencjalnych zagrożeń. Uzyskane od Gminy Koszyce dotacje zabezpieczyły działalność Muzeum, w tym potrzeby na zadania związane z ochroną zgromadzonych zbiorów.

Stwierdzone nieprawidłowości polegały na:

- przeprowadzeniu inwentaryzacji zbiorów w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami,
- przedstawieniu nierzetelnych danych w sprawozdaniach K-02.

¹ Okres objęty kontrolą: lata 2012-2014 (do czasu zakończenia kontroli). Badaniami kontrolnymi objęte zostaną również zdarzenia i dokumenty sprzed 1 stycznia 2012 r. w przypadkach, gdy mają one związek z przedmiotem kontroli.

²Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

III. Wyniki kontroli

1. Gromadzenie, ewidencjonowanie i opracowanie zabytków oraz udostępnienie zbiorów

Opis stanu faktycznego

Muzeum jest regionalną, samorządową instytucją kultury, powołaną na podstawie uchwały Nr IV/26/07 Rady Gminy w Koszycach z dnia 2 lutego 2007 r. Uchwałą tą nadano również statut Muzeum. Został on uzgodniony z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Przedmiotem działania Muzeum jest m.in.:

- gromadzenie zabytków z zakresu archeologii, etnografii, sztuki, religii, przyrody oraz materiałów dokumentacyjnych dotyczących regionu koszyckiego,
- przechowywanie gromadzonych zabytków w warunkach zapewniających im właściwy stan i bezpieczeństwo oraz magazynowanie ich w sposób dostępny do celów naukowych,
- zabezpieczenie i konserwacja muzealiów,
- urządzenie wystaw stałych i czasowych,
- prowadzenie działalności w zakresie upowszechniania kultury i działalności edukacyjnej,
- ścisła współpraca z Muzeum Archeologicznym w Krakowie w zakresie prac archeologicznych prowadzonych przez to Muzeum,
- udostępnianie zbiorów do celów naukowych i edukacyjnych.

(dowód: akta kontroli str. 6-16)

W okresie od 2007 do 2012 r. w Muzeum zgromadzono 992 muzealia, w tym 476 będących własnością Muzeum (otrzymanych w formie darowizny) i 516 w depozycie. Ich stan nie uległ zmianie do dnia zakończenia kontroli. Muzeum nie posiada zarówno zabytków będących w trakcie opracowania naukowego jak i zabytków o nieustalonej własności.

W 2012 r. Muzeum pozyskało cztery zabytki w formie darowizny od osób fizycznych. Na tę okoliczność dla każdego z nich założono kartę ewidencyjną, oznakowano je i wpisano do księgi inwentarzowej w wymaganym terminie do 60 dni od dnia objęcia ich w posiadanie. Wejście w posiadanie tych zabytków było zgodne z § 2 rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu, form i sposobu ewidencjonowania zabytków w muzeach³.

(dowód: akta kontroli str. 34, 167)

Muzeum nie posiadało opracowanych procedur pozyskiwania zabytków i ich wyceny. Muzealia pozyskane w badanym okresie nie były wycenione. Dyrektor Muzeum wyjaśnił, m.in. że nie zachodziła potrzeba opracowania zasad pozyskiwania zbiorów oraz ich wyceniania, ponieważ działalność Muzeum opiera się na nieodpłatnym pozyskiwaniu muzealiów z terenu Gminy Koszyce lub przyjmowaniu ich w depozyt. W sprawie braku zasad wyceny muzealiów Dyrektor Muzeum wyjaśnił ponadto, że muzealia archeologiczne są własnością placówek archeologicznych - Muzeum Archeologicznego w Krakowie i Instytutu Archeologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i znajdują się w Muzeum na zasadzie depozytu. Muzealia z działu historycznego to kserokopie (zdjęcia, skany). Część zbiorów etnograficznych została przekazana również w depozyt, a pozostałe zbiory – to są drobne przedmioty, których się nie da wycenić.

(dowód: akta kontroli str. 31-33)

W sprawie sposobu pozyskiwania zabytków Dyrektor Muzeum wyjaśnił m.in., że okolice Koszyc są bardzo bogate w wykopaliska archeologiczne, którymi zajmowało się Muzeum Archeologiczne w Krakowie i Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. W wyniku przeprowadzenia rozmów z ww. Jednostkami, Muzeum pozyskało muzealia archeologiczne, które zostały przekazane w formie depozytu. Pozyskiwanie dalszych muzealiów archeologicznych będzie oparte o prowadzone na tym terenie prace wykopaliskowe, badania naukowe i opracowania archeologiczne przez te Jednostki.

Gromadzenie zabytków do działu etnograficznego Dyrektor Muzeum rozpoczął od nagłaśniania informacji na ten temat w tutejszym środowisku, przekazywania informacji na ten temat sołtysom i radnym na sesjach Rady Gminy, w szkołach wśród młodzieży

³ Dz. U. Nr 202, poz. 2073 – dalej rozporządzenie w sprawie ewidencjonowania zabytków w muzeach

i rodziców oraz umieszczania informacji na stronach internetowych i plakatach. Ponadto przeprowadził bezpośrednie rozmowy z mieszkańcami Gminy. Muzealia przyjmowano w różny sposób: osobisty odbiór, przekazywanie przez darczyńców, ich sąsiadów czy znajomych. Gromadzone przedmioty poddawane były selekcji pod kątem przydatności i czyszczone. Tak powstał dział etnograficzny.

Z przekazu najstarszych mieszkańców Koszyc Dyrektor Muzeum uzyskał informacje, że mieszkańcy Koszyc, sprawujący funkcje społeczne pod koniec lat 50-tych i na początku 60-tych byli w posiadaniu przedmiotów i dokumentów stanowiących dużą wartość historyczną Koszyc. Dokumenty i przedmioty były w posiadaniu Archiwum Państwowego w Krakowie, skąd Dyrektor Muzeum pozyskał je na płytach CD, a następnie zdjęcia lub skany. Ponadto Dyrektor Muzeum – po dokonanej analizie „Słownika historyczno-geograficznego województwa krakowskiego w średniowieczu” w opracowaniu PAN z 1994 r. oraz „Herby miast małopolski do końca XVIII wieku” dotarł do wielu dokumentów dotyczących Koszyc, które znajdowały się w Bibliotece PAN, Muzeum Czartoryskich, na Wawelu, Archiwach Państwowych w Pińczowie, Kielcach, Radomiu, pozyskując dalsze kopie dokumentów dotyczących Koszyc. Dużym sukcesem okazało się pozyskanie kopii dwóch aktów lokacyjnych z 1374 r. oraz z 1421 r. Dzięki odtworzeniu bogatej historii Koszyc na bazie zgromadzonej kopii dokumentów i przedmiotów pod koniec 2009 r. powstał dział historyczny.

(dowód: akta kontroli str. 31-33)

Ewidencja muzealiów prowadzona była zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Ministra Kultury z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu, form i sposobu ewidencjonowania zabytków w muzeach⁴ – założono księgę inwentarzową, i księgę depozytów, którym nadano symbole literowe. Ww. księgi posiadały strony ponumerowane i przesnurowane, a końce sznurów opieczętowne. Liczbę stron w tych dokumentach Dyrektor Muzeum potwierdził poprzez umieszczenie stosownej klauzuli i swój podpis. Wpisów w tych dokumentach dokonywano ręcznie, w sposób trwały i czytelny. Wpisy zawierały dane identyfikujące zabytki, możliwe do ustalenia. Identyfikacja zabytków była możliwa przez określenie: kolejnego numeru inwentarzowego, daty pozyskania, nazwy właściciela, formy przekazania, materiału wykonania, wymiarów. W księdze inwentarzowej stwierdzono wprowadzenie koniecznych poprawek, które Dyrektor Muzeum zaparafaował kolorem czerwonym, tj. zgodnie z wymogami § 3 ust.4 cyt. wyżej rozporządzenia. Zgodnie z § 5 ust. 1 tego rozporządzenia każdy zabytek został wpisany do ksiąg pod odrębnym numerem.

Stosownie do § 2 rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania zabytków w muzeach na okoliczność otrzymywania przez Muzeum muzealiów w depozyt każdorazowo były sporządzane protokoły zdawczo-odbiorcze podpisane zarówno przez przekazujących jak i przez Dyrektora Muzeum jako otrzymującego. Dyrektor Muzeum sporządzał również notatki w sprawie woli przekazania zabytków na rzecz Muzeum w formie darów. Notatki były podpisane przez Dyrektora Muzeum jako przyjmującego i osobę przekazującą lub tylko przez Dyrektora Muzeum w przypadku odmowy darczyńcy w sprawie sporządzenia formalnego dokumentu przekazania daru.

Dyrektor Muzeum wyjaśnił, że żaden zabytek w posiadaniu Muzeum nie był przedmiotem opracowań naukowych. Nie opracowano harmonogramu konserwacji, ponieważ zabytki przekazane w depozyt znajdują się pod opieką ich właścicieli, a pozostałe nie wymagają konserwacji.

Na podstawie analizy zapisów w księdze inwentarzowej nie stwierdzono muzealiów o nieustalonej własności. Nie stwierdzono w ww. rejestrze zapisów o przenoszeniu muzealiów poza teren Muzeum. W wyniku oględzin oraz analizy zapisów w księdze inwentarzowej i w księdze depozytów nie stwierdzono skreśleń muzealiów z tych rejestrów. Muzeum nie prowadziło badań archeologicznych i innych badań terenowych.

Badaniem kontrolnym objęto 100 zabytków znajdujących się na ekspozycji (w tym 50 dobranych w sposób losowy oraz 50 dobranych celowo). Kontrola wykazała, że stosownie do § 2 rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania zabytków w muzeach przekazanie wszystkich zabytków zostało udokumentowane protokołami przyjęcia lub notatkami. Dla wszystkich pozyskanych zabytków, objętych badaniem kontrolnym, założono

⁴ Dz. U. Nr 202, poz. 2073 – dalej rozporządzenie w sprawie ewidencjonowania zabytków w muzeach

karty ewidencyjne, które zawierały informacje tożsame z danymi zawartymi w księdze inwentarzowej, tj. m.in. datę pozyskania, oznaczenie właściciela zabytku, formę przekazania. Każdy poddany kontroli zabytek posiadał swój numer inwentarzowy pozwalający na jego identyfikację. Kontrolowane zabytki zostały oznakowane zgodnie z wymogami § 6 tego rozporządzenia.

Sposób wypełniania kart ewidencyjnych określił Dyrektor Muzeum w zarządzeniu wewnętrznym.

(dowód: akta kontroli str. 29, 31, 34-39, 111-112, 167, 174-195)

Sprawozdania K-02 – z działalności muzeum i instytucji paramuzealnej za lata 2012-2013 zostały terminowo (tj. do dnia 21 stycznia roku następnego) przekazane do GUS.

(dowód: akta kontroli str. 17-28, 51- 58)

Uwagi dotyczące
badanej działalności

NIK zwraca uwagę na niezgodność profilu działania Muzeum ze statutem. Według statutu Muzeum w skład jego struktury organizacyjnej wchodziły działy: archeologiczny i etnograficzny, natomiast kontrola wykazała, że prowadzony jest również dział historyczny. W trakcie kontroli Dyrektor Muzeum przedłożył uchwałę Rady Gminy Koszyce z 24 października 2014r. w sprawie zmian w statucie Muzeum – wprowadzono zapis, że w skład struktury organizacyjnej Muzeum wchodzi również dział historyczny.

(dowód: akta kontroli str. 6-29, 168-169, 180-181, 234)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Sprawozdania K-02 – z działalności muzeum i instytucji paramuzealnej za lata 2012-2013 zawierały nierzetelne dane w odniesieniu do ilości muzealiów. Wykazano w nich zaniżoną w stosunku do stanu faktycznego liczbę zbiorów muzealnych własnych i depozytów, odpowiednio 722 i depozytów 226, oraz 760 i 339. Muzeum posiadało w ww. okresie ogółem 992 muzealia, w tym 516 depozytów.

Dyrektor Muzeum wyjaśnił, że podając dane do ww. sprawozdań policzył komplety zabytków jako jedną pozycję.

(dowód: akta kontroli str. 17-28, 51- 58, 167, 205)

2. Nieprawidłowo i nierzetelnie została przeprowadzona inwentaryzacja muzealiów⁵, a jej wynik nie dawał wiedzy o rzeczywistym stanie zasobów Muzeum. W szczególności w arkuszu spisu z natury (obejmującym dwie strony, a na każdej zapisano „str.1”) wyszczególniono 324 zabytki, podczas gdy faktycznie w Muzeum zaewidencjonowano ich 992. Nie spisano zatem wszystkich zabytków. Nie podano w ww. arkuszach symboli indeksów (numerów inwentarzowych) spisywanych muzealiów. Nie spisano poszczególnych muzealiów, podano ich grupy, przykładowo „zestaw kieliszków, kubków, talerzy – szt. 181”. Do arkuszy wpisano natomiast (cyt.): „opisy do eksponatów” ilość stwierdzona 4 szt., wartość 400 zł. W arkuszach komisja podała ceny i wartość spisanych muzealiów, łącznie na kwotę 24,1 tys. zł, podczas gdy muzealia nie były wyceniane. Podana kwota odpowiada szacunkowej kwocie muzealiów wskazanej w polisie ubezpieczeniowej. W protokole z rozliczenia wyników inwentaryzacji zapisano m.in., że „ustalony stan wg spisu z natury eksponatów - 24.082,62 zł”. Przedmiotowa inwentaryzacja nie została również rozliczona. Zgodnie z zapisami § 3 ust. 6 rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania zabytków inwentaryzacja muzealiów polega na komisyjnej kontroli zgodności wpisów dokumentacji ewidencyjnej ze stanem faktycznym zbiorów, czego nie dokonano.

Inwentaryzacja zbiorów muzealnych została po raz pierwszy przeprowadzona w maju 2013 r. (w godzinach od 9:00 do 11:00) przez komisję inwentaryzacyjną powołaną przez Dyrektora Muzeum, a w jej skład weszło dwóch pracowników Urzędu Gminy w Koszycach i kierownik Biblioteki (jednostki organizacyjnej Gminy Koszyce).

(dowód: akta kontroli str. 40-50, 119, 167)

Przewodniczący komisji inwentaryzacyjnej wyjaśnił m.in., że (cyt.): „Opisy do eksponatów to są podpisy pod eksponatami. Uważam, że skoro były razem z eksponatem to powinny być spisane. Sprawdzaliśmy co jest w księgach inwentarzowych i wpisywaliśmy. Do arkuszy spisowych wpisywaliśmy tylko wycenione w księdze inwentarzowej eksponaty. Drobnych eksponatów nie spisywano.”

⁵ Inwentaryzacja muzealiów została przeprowadzona po raz pierwszy w czasie działalności Muzeum.

W księdze inwentarzowej nie podano wartości muzealiów, gdyż jak podano wcześniej nie były wyceniane.

Członkowie ww. komisji wyjaśnili m.in., odpowiednio, że „nie umiem odpowiedzieć, dlaczego nie wpisaliśmy poszczególnych pozycji składników” oraz „omyłkowo nie wpisaliśmy”.

(dowód: akta kontroli str. 45-50)

Dyrektor Muzeum na pytanie czy została opracowana instrukcja inwentaryzacyjna dotycząca zbiorów muzealnych wyjaśnił, że (cyt.): „Nie potrafię dać jednoznacznej odpowiedzi.”

(dowód: akta kontroli str. 29)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie gromadzenie i ewidencjonowanie muzealiów natomiast negatywnie sposób przeprowadzenia inwentaryzacji zasobów Muzeum przez pracowników Urzędu Gminy i pracownicę jednej z jej jednostek organizacyjnych oraz nierzetelne podanie przez Dyrektora Muzeum danych w sprawozdaniach K-02, które nastąpiło przez pomyłkę.

2. Zapewnienie bezpieczeństwa zbiorów muzealnych

Opis stanu faktycznego

Budynek Muzeum ma uregulowany stan prawny. Według wypisu z księgi wieczystej Nr Kw 33089 budynek Muzeum posadowiony na nieruchomości, której właścicielem jest fundator Muzeum zamieszkały w USA. Na podstawie umowy zawartej z Gminą Koszyce w dniu 26 maja 2007 r. na czas nieokreślony, właściciel nieruchomości zezwolił Gminie na bezpłatne używanie działki gruntu o powierzchni 381 m² i budynku z przeznaczeniem na utworzenie Muzeum Ziemi Koszyckiej im. Stanisława Boducha w Koszycach.

(dowód: akta kontroli str. 67, 77, 81, 85)

Dla budynku Muzeum założono książkę obiektu budowlanego z wpisami i dołączoną dokumentacją, w tym protokołami przeglądów okresowych. Dołączona dokumentacja wskazuje, że budynek Muzeum poddawany był okresowym przeglądom stanu technicznego („rocznym” i „pięcioletnim”), kontroli przewodów kominowych i wentylacyjnych, instalacji elektrycznej i piorunochronnej, tj. zgodnie z art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a)-c) oraz pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane⁶. Dokonujący przeglądów okresowych ocenił, że stan techniczny elementów budynku Muzeum jest dobry.

W badanym okresie w Muzeum nie były prowadzone kontrole przez organy nadzoru budowlanego i przez państwową straż pożarną.

(dowód: akta kontroli str. 34-39, 93-101, 170-173)

Ekspozycja muzealiów znajduje się na piętrze budynku – zgromadzono tu zbiory archeologiczne, etnograficzne i historyczne (dot. historii regionu Koszyc w formie kopii m.in. następujących dokumentów aktów lokacyjnych miasta Koszyce, Statutu Cechu Wielkiego, dokumentów dotyczących funkcjonowania lokalnych instytucji i władz). Muzealia archeologiczne umieszczono w gablotach przeszklonych zamykanych na klucz. Poza gablotami rozmieszczono muzealia etnograficzne i historyczne. Muzeum nie posiada magazynu zbiorów.

W kontrolowanym okresie ochrona zbiorów zgromadzonych w Muzeum prowadzona była na podstawie „Planu ochrony Muzeum”, który zawierał m.in. informacje określone w § 7 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 1 grudnia 2008 r. w sprawie zabezpieczania zbiorów w muzeach przed pożarami, kradzieżami i innymi niebezpieczeństwami grożącym zniszczeniem lub utratą muzealiów oraz sposobów przygotowania zbiorów do ewakuacji w razie powstania zagrożenia⁷.

W ramach zabezpieczenia budynku Muzeum i jego zbiorów zainstalowano system alarmowy włamania i napadu SATEL oraz profesjonalny system telewizji dozorowej. W czasie trwania kontroli NIK Agencja Ochrony zainstalowała w Muzeum urządzenie nadawcze do transmisji sygnałów z systemu alarmowego. Na mocy polisy z Towarzystwem Ubezpieczeń Wzajemnych przez okres od 16 października 2013 r. do 7 września 2014 r. 302 muzealia zostały ubezpieczone na kwotę 24,1 tys. zł (od kradzieży, ognia i zdarzeń losowych). Powyższym zakresem ubezpieczenia objęto również wyposażenie Muzeum na

⁶ Dz. U. z 2013 Nr 1409 ze zm.

⁷ Dz. U. Nr 229, poz. 1528 – dalej rozporządzenie w sprawie zabezpieczenia zbiorów w muzeach

łącną kwotę 96,5 tys. zł. Polisa została prolongowana na okres do 7 września 2015 r. Dyrektor Muzeum wyjaśnił, że wycenę muzealiów do ubezpieczenia wyceniono szacunkowo – nie zlecano wyceny muzealiów, gdyż koszty takiej usługi wykonanej przez specjalistów byłby niewspółmiernie wysokie w porównaniu do rzeczywistej wartości tych muzealiów.

Zgodnie z § 2 pkt 2 rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia zbiorów w muzeach, Dyrektor Muzeum w badanym okresie corocznie oceniał stan techniczny budynku, funkcjonowanie systemu alarmowego, zabezpieczenie przed pożarem i przestępczością. Kontrole te nie wykazały nieprawidłowości.

Muzeum posiadało prawidłowo zorganizowany system zabezpieczenia przeciwpożarowego. W budynku rozmieszczono 5 przenośnych gaśnic przeciwpożarowych proszkowych. Ilość środka gaśniczego w budynku Muzeum, w świetle obowiązujących przepisów ochrony przeciwpożarowej, była odpowiednia. Ww. sprzęt był sprawny, co potwierdziły nalepione na nim kontrolki z następującymi informacjami: adresem firmy przeprowadzającej konserwację, imienną pieczęcią konserwatora, datą przeprowadzonej kontroli, datą następnej kontroli.

Miejsca rozmieszczenia ww. sprzętu gaśniczego oznakowano znakami ppoż - ochrony przeciwpożarowej wg wzorów określonych w polskiej normie PN-92/N-01256/01. Zgodnie z tą normą oznakowano również miejsce instalacji przeciwpożarowego wyłącznika prądu oraz drogi i wyjścia ewakuacyjne. W budynku zamontowano system automatycznego wykrywania i sygnalizacji pożaru.

Instrukcję bezpieczeństwa pożarowego opracowano w 2009 r. i aktualizowano w 2011 r. i w 2013 r., tj. zgodnie z obowiązującym prawem. W instrukcji określono m.in. warunki i sposoby ewakuacji zbiorów, tj. zgodnie z pkt 6 lit. c) załącznika Nr 1 do rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia zbiorów w muzeach. Załącznik do ww. instrukcji stanowi lista osób, które się z nią zapoznały wraz z datami i podpisami wszystkich pracowników Muzeum. Zostali oni objęci szkoleniami z zakresu ochrony przeciwpożarowej i otrzymali stosowne zaświadczenia o ukończeniu szkolenia. Szkolenia prowadzone były w wymiarze czterech i sześciu godzin i obejmowały zagadnienia określone w § 6 rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia zbiorów w muzeach.

W kontrolowanym okresie Państwowa Straż Pożarna nie sprawdzała zabezpieczeń przeciwpożarowych. Jak wynika z książki kontroli zewnętrznych w Muzeum żadne organy nie przeprowadzały w nim kontroli. We wrześniu 2014r. – w ramach przeglądu okresowego – firma zewnętrzna dokonała sprawdzenia systemu automatycznego wykrywania i sygnalizacji pożaru. Żadnych nieprawidłowości nie stwierdzono.

(dowód: akta kontroli str. 35-39, 102-106, 107-166, 231-233)

Dyrektor Muzeum wyjaśnił, że wszystkie zabezpieczenia takie jak kamery, czujki dymu i czujki ruchu – za wyjątkiem opisanego wyżej urządzenia nadawczego do transmisji sygnałów z systemu alarmowego – zostały zamontowane przed przekazaniem budynku do użytkowania przez Muzeum.

(dowód: akta kontroli str. 30)

Muzeum nie zostało ujęte w wykazie obiektów podlegających obowiązkowej ochronie.

(dowód: akta kontroli, str. 235-237)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie zapewnienie bezpieczeństwa zbiorów. Zakres zastosowanych zabezpieczeń technicznych budynku Muzeum i zbiorów muzealnych był odpowiedni do potencjalnych zagrożeń.

Opis stanu
faktycznego

3. Wydatkowanie środków publicznych

Muzeum posiada wprowadzone zarządzeniem dyrektora Muzeum nr 3/2013 z dnia 1 października 2013 r. zasady rachunkowości (aktualizacja). Spełniają one wymogi art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.⁸

(dowód: akta kontroli str. 216-230)

Dyrektor Muzeum w dniu 16 października 2007 r. wydał zarządzenie nr 3/2007 w sprawie sporządzania, terminowego przekazywania, obiegu dokumentacji finansowo-księgowej i kontroli wewnętrznej w Muzeum.

(dowód: akta kontroli str. 207-211)

Ponadto w Muzeum obowiązuje zarządzenie nr 87/2013 Wójta Gminy Koszyce z dnia 18 listopada 2013 r. w sprawie zapewnienia funkcjonowania systemu kontroli zarządczej w jednostkach organizacyjnych Gminy Koszyce. Poprzednio obowiązywało zarządzenie nr 68/2010 Wójta Gminy Koszyce z dnia 27 września 2010 r. w sprawie określenia sposobu prowadzenia kontroli zarządczej w Urzędzie Gminy Koszyce i jednostkach organizacyjnych Gminy oraz zasad jej koordynacji.

(dowód: akta kontroli str. 200-201)

Źródłami finansowania działalności Muzeum w latach 2012-2014 (I półrocze) były dotacje od Gminy Koszyce i środki pochodzące z budżetu UE, przeznaczone na działalność kulturalną. W 2012 r. Muzeum otrzymało 123,0 tys. zł (w tym ze środków UE – 13,0 tys. zł) a w 2013 r. – 138,1 tys. zł (w tym ze środków UE – 12,0 tys. zł). Środki te zostały w całości wykorzystane. W planie Muzeum na rok 2014 przewidziano środki z dotacji Gminy w kwocie 200,0 tys. zł. W I półroczu 2014 r. wykorzystano 86,5 tys. zł. Muzeum nie osiągało przychodów z własnej działalności i nie korzystało ze środków pochodzących z budżetu UE na zabezpieczenie zbiorów.

(dowód: akta kontroli str. 196-197)

Na okoliczność sposobu ustalania planu finansowego Muzeum Dyrektor Muzeum wyjaśnił, że wstępne propozycje do planu przygotowują wspólnie z główną księgową, biorąc pod uwagę dla porównania wydatki z roku ubiegłego oraz analizę potrzeb na dany rok. Propozycje te są rozpatrywane na posiedzeniu Komisji Oświaty, która weryfikuje wydatki biorąc pod uwagę z jednej strony potrzeby Muzeum a z drugiej – możliwości finansowe Gminy. Przyznane kwoty pokrywają potrzeby funkcjonowania placówki w ciągu roku. Przy realizacji małych projektów z udziałem środków UE zwracam się z prośbą do Rady Gminy o zwiększenie środków na ich realizację, co zawsze zostaje pozytywnie załatwione. Pragnę równocześnie podkreślić, że w przypadkach niewystarczającej ilości środków na działalność kulturalną w trakcie roku były w związku z tym dokonywane zmiany w planie (podwyższenie dofinansowania).

(dowód: akta kontroli str. 30, 205-206)

W kontrolowanym okresie Muzeum poniosło koszty na zabezpieczenie Muzeum i jego zbiorów z tytułu:

- zakupu witryn zamykanych na klucz o wartości 4.501,80 zł (2012 r.),
- oceny stanu technicznego instalacji kominowej z wydaniem protokołu i oczyszczenie kanałów kominowych w łącznej kwocie 738 zł (odpowiednio po 246 zł w latach 2012-2014,
- rocznego ubezpieczenia wyposażenia i zbiorów w 2013 r. – 936 zł,
- rocznego ubezpieczenia Muzeum, w tym wyposażenia i zbiorów w 2014 r. – 3.083 zł,
- dokonania oceny okresowej (5-cio letniej) stanu technicznego budynku - 861 zł,
- sprawdzenia systemu automatycznego wykrywania i sygnalizacji pożaru - 430,50 zł.

Łącznie na zabezpieczenie Muzeum i jego zbiorów wydatkowano w 2012 r. 6.430,60 zł (tj. 3,9% ogółu wydatków), w 2013 r. – 1.172 zł (0,8%) oraz w 2014 r. – 4.620,50 zł (2,3% planowanych wydatków).

(dowód: akta kontroli str.93-101, 119-124, 198-199, 212-215)

W związku z tym, że w planach finansowych Muzeum nie wyszczególniono kosztów zabezpieczeń (planowano koszty usług ogółem), a niektóre tego typu koszty ponosi Gmina

⁸ Dz. U. Nr z 2013 r. poz. 330

(przykładowo umowa z Agencją Ochrony – dotyczy pięciu jednostek organizacyjnych Gminy Koszyce) dyrektor Muzeum wyjaśnił, że Muzeum poniosło m.in. koszty przeglądu okresowego (pięcioletniego) stanu technicznego budynku i koszty przeglądów ciągów dymowych i wentylacyjnych. Przeglądy roczne stanu technicznego budynku oraz systemu automatycznego wykrywania i sygnalizacji pożaru były przeprowadzane nieodpłatnie.

(dowód: akta kontroli, str. 30, 202-204)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie wydatkowanie środków pochodzących z dotacji Gminy Koszyce na zadania związane z ochroną zgromadzonych zbiorów. Uzyskane dotacje zabezpieczyły działalność Muzeum.

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagę wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli⁹, wnosi o:

- 1) przeprowadzenie inwentaryzacji zbiorów zgodnie z obowiązującymi przepisami i jej prawidłowe rozliczenie;
- 2) Rozważenie opracowania procedury Komisyjnej kontroli zgodności wpisów dokumentacji ewidencyjnej ze stanem faktycznym zbiorów;
- 3) wykazywanie rzetelnych danych (niezgodnych z posiadaną ewidencją) w sprawozdaniu K-02.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK¹⁰ kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Krakowie.

Obowiązek
poinformowania NIK
o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Kraków, dnia 28 listopada 2014 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Krakowie

Kontrolerzy:

Maria Chryczyk
Doradca ekonomiczny

z up.

Wicedyrektor
Marcin Kopec

Andrzej Lis
Specjalista kontroli państwowej

⁹ Dz. U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.

¹⁰ Dz. U. z 2012 r., poz. 82, ze zm.